

**OVERENSKOMST MELLEM ISLAND OG GRØNLAND TIL UNDGÅELSE AF
DOBBELTBESKATNING OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE FOR SÅ
VIDT ANGÅR INDKOMST- OG FORMUESKATTER.**

Island og Grønland, der ønsker at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

DE AF OVERENSKOMSTEN OMFATTEDE PERSONER

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, som er hjemmehørende i et af eller begge de kontraherende lande.

Artikel 2

DE AF OVERENSKOMSTENS OMFATTEDE SKATTER

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomst- og formueskatter, der udskrives på et af de kontraherende landes, deres politiske underafdelingers eller lokale myndigheders vegne uden hensyn til, hvorledes de opkræves.
2. Som indkomst- og formueskatter anses alle skatter, der pålignes på grundlag af hele indkomsten, hele formuen, eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter på fortjeneste ved afhændelse af løsøre eller fast ejendom, såvel som skatter på formueforøgelse.
3. De pågældende skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, er især:
 - a) i Island:
 - (i) indkomstskat til landet (*tekjuskattar ríkissjóðs*);
 - (ii) formueskat til landet (*eignarskattar ríkissjóðs*); og
 - (iii) indkomstskat til kommunerne (*útsvar sveitarfélaga*);(herefter benævnt islandsk skat);
 - b) i Grønland:

- (i) landsskat (*nuna tamakkerlugu akileraarut*);
 - (ii) særlig landsskat (*nuna tamakkerlugu akileraarut immikkut ittoq*);
 - (iii) kommuneskat (*kommuninut akileraarut*);
 - (iv) fælleskommunal skat (*kommuninut immikkut akileraarut*);
 - (v) selskabsskat (*selskabit akileraarutaat*); og
 - (vi) udbytteskat (*iluanaarutisianit akileraarut*);
- (herefter benævnt grønlandsk skat).

4. Overenskomsten skal finde anvendelse også på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der måtte blive pålagt efter datoen for underskrivelsen af konventionen som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. Ved slutningen af hvert år skal de kompetente myndigheder i de kontraherende lande give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som er blevet foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

ALMINDELIGE DEFINITIONER

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket "Island" betyder Republikken Island, og betyder, når benyttet i geografisk forstand, Republikken Islands territorium inkluderende dets territoriale farvand og ethvert område, der grænser op til dets territoriale farvand og inden for hvilket Island i overensstemmelse med international ret kan udøve rettigheder for så vidt angår havbunden, dets undergrund og dets overliggende vande og deres naturforekomster;
- b) udtrykket "Grønland" betyder det grønlandske territorium, herunder territorialfarvand og kontinentalsokkel og deres naturforekomster;

- c) udtrykket "land" og "det andet land" betyder Island og Grønland alt efter sammenhængen;
- d) udtrykket "person" omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket "selskab" betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykket "foretagende" omfatter enhver form for erhvervsvirksomhed;
- g) udtrykkene "foretagende i et kontraherende land" og "foretagende i det andet kontraherende land" betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i et kontraherende land, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i det andet kontraherende land;
- h) udtrykket "international trafik" betyder enhver transport med et skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i et kontraherende land, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i det andet kontraherende land;
- i) udtrykket "kompetente myndighed" betyder:
- (i) i Island: Finansministeren (*ffármálaráðherra*) eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- (ii) i Grønland: Landsstyremedlemmet for Økonomi (*Aningaasaqarnermut Naalakkersuisoq*) eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- j) udtrykket "erhvervsvirksomhed" omfatter udførelse af frit erhverv og andet arbejde af selvstændig karakter.

2. Ved anvendelsen af overenskomsten til enhver tid af et kontraherende land skal ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i henhold til dette lands lovgivning om de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver betydning i de skattelove, der anvendes i dette land, skal gå forud for den betydning, dette udtryk måtte være tillagt i dette lands anden lovgivning.

Artikel 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne overenskomst anvendes udtrykket "hjemmehørende i et af de kontraherende lande" på

enhver person, som i henhold til lovgivningen i dette land er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, registrering, ledelsens sæde eller et andet lignende kriterium. Udtrykket omfatter tillige landet, enhver politisk underafdeling og lokal myndighed. Dog omfatter udtrykket ikke en person, som er skattepligtig til det pågældende land udelukkende af indkomst fra kilder i dette land, eller formue, der befinder sig der.

2. Hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stk. 1 anses for hjemmehørende i begge de kontraherende lande, skal følgende regler gælde:

a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i det land, i hvilket han har en fast bolig til rådighed. Såfremt han har en fast bolig til rådighed i begge lande, skal han anses for kun at være hjemmehørende i det land, med hvilket han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);

b) kan det ikke afgøres, i hvilket af de to lande han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller har han ikke en fast bolig til sin rådighed i nogen af landene, skal han anses for kun at være hjemmehørende i det land, i hvilket han sædvanligvis opholder sig;

c) kan det ikke afgøres, i hvilket af de to lande han sædvanligvis opholder sig, vil de kompetente myndigheder i de to kontraherende lande afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stk. 1 anses for hjemmehørende i begge de kontraherende lande, skal denne anses for at være hjemmehørende i det land, i hvilket denne er registreret. Hvor en sådan person er registreret i et af landene og dennes virkelige ledelse har sæde i det andet land, skal de kontraherende landes kompetente myndigheder ved gensidig aftale afgøre, i hvilket land denne person skal anses for hjemmehørende i relation til denne overenskomst. I mangel af sådan gensidig aftale i relation til denne overenskomst skal denne person i hvert af de kontraherende lande anses for ikke at være hjemmehørende i det andet kontraherende land.

Artikel 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "fast driftssted" et forretningssted, hvor et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket "fast driftssted" omfatter især:

a) et sted, hvorfra foretagendet ledes;

b) en filial;

c) et kontor;

d) en fabrik;

e) et værksted og

f) en mine, en gas- eller olie kilde, et stenbrud eller et andet sted, hvor naturforekomster efterforskes eller udvindes, herunder is og vand.

3. Et bygnings-, anlægs- eller installationsarbejde eller virksomhed, der består i planlægning, kontrol, rådgivning eller andet hjælpende arbejde i forbindelse med et sådant projekt udgør alene et fast driftssted, hvis det varer mere end 6 måneder.

4. Uanset foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket "fast driftssted" ikke omfatte:

a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;

b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;

c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdelse eller forædling hos et andet foretagende;

d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller fremskaffe oplysninger til foretagendet;

e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende i det øjemed at udføre anden virksomhed af forberedende eller hjælpende art for foretagendet;

f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på en kombination af de under litra a)-e) nævnte formål, forudsat at virksomheden på det faste forretningssted, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende art.

5. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2, hvor en person - med undtagelse af en sådan uafhængig repræsentant, for hvem stk. 6 finder anvendelse - der udøver virksomhed for et foretagende, har, og sædvanligvis udøver, en fuldmagt i et kontraherende land til at indgå aftaler i foretagendes navn, skal

dette foretagende anses for at have fast driftssted i dette land med hensyn til enhver virksomhed, som han foretager for foretagendet, medmindre hans virksomhed er begrænset til sådanne, som er nævnt i stk. 4, som, hvis den udøves gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i pågældende stykke.

6. Et foretagende anses ikke for at have fast driftssted i et kontraherende land, blot fordi det driver forretning i det land gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, såfremt disse personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige forretningsvirksomhed.

7. Den omstændighed, at et selskab, hjemmehørende i et af de kontraherende lande, behersker eller beherskes af et selskab, som er hjemmehørende i det andet kontraherende land, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver forretningsvirksomhed i det andet land, skal ikke i sig selv bevirke, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indtægter af fast ejendom (herunder indkomster fra landbrug og skovbrug), der oppebæres af en person, hjemmehørende i et kontraherende land, der er beliggende i det andet kontraherende land, kan beskattes i dette andet land.

2. Udtrykket "fast ejendom" skal tillægges den betydning, som det har i henhold til lovgivningen i det af de kontraherende lande, i hvilket ejendommen er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i landbrug og skovbrug, rettigheder på hvilke den almindelige lovgivning om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, såvel som rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe, både og luftfartøjer anses ikke som fast ejendom.

3. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning eller enhver anden form for udnyttelse af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stk. 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

FORTJENESTE VED ERHVERVSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste indvundet af et foretagende i et kontraherende land kan kun beskattes i dette land,

medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i det andet kontraherende land gennem et dér beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i det andet land, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til det faste driftssted.

2. Under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 3 skal der, når et foretagende i et kontraherende land driver erhvervsvirksomhed i det andet kontraherende land gennem et dér beliggende fast driftssted, i hvert af de kontraherende lande til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et uafhængigt foretagende, der udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende betingelser, og som under fuldstændigt frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelse af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage udgifter, som er afholdt til gavn for det faste driftssted, herunder udgifter til ledelse og almindelig administration i øvrigt, hvad enten de afholdes i det land, hvor det pågældende faste driftssted er beliggende eller andre steder.

4. I det omfang, det har været sædvane i et kontraherende land at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på basis af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stk. 2 udelukke det pågældende kontraherende land fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på basis af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den anvendte fordelingsmetode skal imidlertid være af en sådan art, at den fører til resultater, der er i overensstemmelse med de principper, der er indeholdt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi det faste driftssted har foretaget vareindkøb for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der skal henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode år for år, medmindre der er gode og fyldestgørende grunde for en anden fremgangsmåde.

7. Hvor en fortjeneste indeholder indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

SKIBS- OG LUFTFART

1. Fortjeneste ved driften af skibe og luftfartøjer i international trafik kan kun beskattes i det

kontraherende land, i hvilket foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

2. Såfremt den virkelige ledelse for et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed, har sit sæde ombord på et skib, skal foretagendet anses for at have sit sæde i det kontraherende land, i hvilket skibet har sit hjemsted, eller såfremt et sådant ikke findes, i det kontraherende land, i hvilket rederen er hjemmehørende.

3. Bestemmelserne i stk. 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste fra deltagelse i en pool, i et konsortium eller i en international driftsorganisation.

Artikel 9

ASSOCIEREDE FORETAGENDER

1. I tilfælde, hvor

a) et foretagende i et af de kontraherende lande direkte eller indirekte deltager i ledelsen, kontrollen eller finansieringen af et foretagende i det andet kontraherende land, eller

b) samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen, kontrollen eller finansieringen af såvel et foretagende i det ene af de kontraherende lande som et foretagende i det andet kontraherende lande,

og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, som afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvor et kontraherende land til et foretagendes fortjeneste i dette land henregner - og beskatter i overensstemmelse hermed - fortjenester, af hvilke et foretagende i det andet kontraherende land er blevet beskattet i dette andet land, og disse fortjenester ville være tilfaldet foretagendet i det førstnævnte land, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været sådanne, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, så skal det andet land foretage en passende regulering af den skat, der er beregnet af disse fortjenester, hvis dette land anser reguleringen for at være berettiget såvel i princippet som i spørgsmålet om beløbet. Ved ansættelse af sådan regulering skal der tages hensyn til de øvrige bestemmelser i denne konvention, og de kompetente myndigheder i de kontraherende lande skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

UDBYTTER

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i et af de kontraherende lande, til en person, som er hjemmehørende i det andet kontraherende land, kan beskattes i dette land.
2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i det kontraherende land, i hvilket det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i overensstemmelse med lovgivningen i dette land, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i det andet kontraherende land, må den skat, der pålægges, ikke overstige:
 - a) 5 pct. af bruttoudbyttet, hvis den berettigede modtager er et selskab (bortset fra et interessentskab), som direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
 - b) 15 pct. af bruttoudbyttet i alle andre tilfælde.

De kompetente myndigheder i de kontraherende lande skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for anvendelsen af disse begrænsninger.

Bestemmelserne i dette stykke medfører ingen begrænsninger i adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Så længe udbytte betalt af et selskab hjemmehørende i Grønland i henhold til de grønlandske love kan fradrages i den skattepligtige indkomst eller kan fremføres som et for selskabet skattemæssigt underskud, kan udbytte betalt af et sådant selskab til en person hjemmehørende i Island, uanset bestemmelserne i stk. 2, beskattes i Grønland i henhold til de grønlandske love, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i Island, må skatten ikke overstige 35 pct. af den del af udbyttet, der kan fradrages i selskabets skattepligtige indkomst eller kan fremføres som et for selskabet skattemæssigt underskud.
4. Udtrykket "udbytte" betyder i denne artikel indkomst af aktier, udbyttebeviser eller andre rettigheder, bortset fra gældsfordringer, til andel i fortjeneste, såvel som indkomst fra andre selskabsrettigheder, der underkastes samme beskatning som indkomst fra aktier i henhold til skattelovgivningen i det land, i hvilket det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.
5. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor den berettigede ejer af udbyttet er hjemmehørende i et af de kontraherende lande, og udøver erhvervsvirksomhed i det andet land, i hvilket det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og de rettigheder, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

6. Hvor et selskab, som er hjemmehørende i et af de kontraherende lande, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra det andet kontraherende land, kan dette andet land ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, undtagen i det omfang sådanne udbytter betales til en person, som er hjemmehørende i dette andet land, eller i det omfang de rettigheder, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted i dette andet land og heller ikke underkaste selskabets ikke-udloddede indkomst nogen skat på ikke-udloddet indkomst, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede indkomst helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst fra kilder i dette andet land.

Artikel 11

RENTER

1. Renter, der hidrører fra et af de kontraherende lande og betales til en i det anden kontraherende land hjemmehørende person, kan kun beskattes i dette andet land, hvis denne person er den berettigede ejer af renterne.
2. Udtrykket "rente" betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til andel i debtors fortjeneste eller ikke, og i særdeleshed indkomst fra statsgældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, herunder gevinster og præmier, der er knyttet til sådanne værdipapirer. Straftillæg for for sen betaling anses ikke for renter i denne artikel.
3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den berettigede ejer af renten, hjemmehørende i et af de kontraherende lande, udøver erhvervsvirksomhed i det andet kontraherende land, hvorfra renten hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den fordring, der ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald skal artikel 7 finde anvendelse.
4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den berettigede ejer af renten, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at rentebeløbet set i forhold til den gældsfordring, hvoraf den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den berettigede ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal den overskydende del af beløbet kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hvert af de kontraherende lande under behørig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

ROYALTIES

1. Royalties, der hidrører fra et af de kontraherende lande, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i det andet kontraherende lande, kan kun beskattes i dette andet land.
2. Sådanne royalties kan imidlertid også beskattes i det kontraherende land, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i dette land, men hvis den berettigede ejer af disse royalties er hjemmehørende i det andet kontraherende land må den skat, der pålignes, ikke overstige 15 pct. af bruttobeløbet af royaltyudbetalingerne. De kontraherende landes kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.
3. Udtrykket "royalties" betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.
4. Bestemmelsen i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor den berettigede ejer af nævnte royalties, hjemmehørende i et af de kontraherende lande, udøver erhvervsvirksomhed i det andet kontraherende land, hvorfra de nævnte royalties hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, såfremt den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for de nævnte royalties, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.
5. Royalties skal anses for at hidrøre fra et kontraherende land, hvis de betales af en person, der er hjemmehørende i dette land. I tilfælde, hvor den person, der betaler royalties, hvad enten han er hjemmehørende i et kontraherende land eller ikke, imidlertid har et fast driftssted i et kontraherende land, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale de pågældende royalties er opstået, og sådanne royalties afholdes af dette faste driftssted, skal sådanne royalties anses for at hidrøre fra det land, hvori det faste driftssted er beliggende.
6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der erlægges, og den, der er berettiget til at modtage nævnte royalties, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de erlagte royalties i betragtning af den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de erlægges, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem parterne, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal den overskydende del af beløbet kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hvert af de kontraherende lande under behørig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

FORTJENESTE VED AFSTÅELSE AF FORMUEGENSTANDE

1. Fortjeneste, der oppebæres af en person, hjemmehørende i et af de kontraherende lande, ved afståelse af fast ejendom beliggende i det andet kontraherende land, som omtalt i artikel 6, kan beskattes i dette andet land.
2. Fortjeneste ved afståelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i et kontraherende land har i det andet kontraherende land, herunder også fortjeneste ved afståelse af selve det faste driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i dette andet land.
3. Fortjeneste ved afståelse af skibe og luftfartøjer i international trafik, eller aktiver, der ikke består i fast ejendom, og som hører til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i det kontraherende land, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
4. Fortjeneste ved afståelse af alle andre aktiver end de i stk. 1, 2 og 3 nævnte kan kun beskattes i det kontraherende land, hvori afhænderen er hjemmehørende.
5. Bestemmelserne i stk. 4 skal ikke udelukke de kontraherende lande fra i henhold til egen skattelovgivning at beskatte fortjenesten ved afhændelse af aktier i et selskab, hvis kapital er helt eller delvist opdelt i aktier og som ifølge dette lands lovgivning er hjemmehørende i dette land, oppebåret af en person, der er hjemmehørende i det andet land, og som inden for de sidste 5 år har været hjemmehørende i førstnævnte land forud for afhændelsen af aktierne.

Artikel 14

PERSONLIGE TJENESTEYDELSER

1. Såfremt bestemmelserne i artikel 15, 17 og 18 ikke finder anvendelse, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde, oppebåret af en person, som er hjemmehørende i et af de kontraherende lande, kun beskattes i dette land, medmindre arbejdet er udført i det andet kontraherende land. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, der hidrører derfra, beskattes i dette andet land.
2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i et kontraherende land, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold, udført i det andet kontraherende land, kun beskattes i det førstnævnte land, såfremt:
 - a) modtageren opholder sig i det andet land i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i nogen 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende indkomstår, og

b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i det andet land, og

c) vederlaget ikke udredes af et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i det andet land, og

d) der ikke er tale om udleje af arbejdskraft.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, der udføres om bord på et skib eller et luftfartøj i international trafik, beskattes i det kontraherende land, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 15

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelseshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i et af de kontraherende lande, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller andet lignende organ for et selskab, der er hjemmehørende i det andet kontraherende land, kan beskattes i dette andet land.

Artikel 16

KUNSTNERE OG SPORTSFOLK

1. Uanset bestemmelserne i artikel 7 og 14 kan indkomst, som erhverves af en i et af de kontraherende lande hjemmehørende person, som kunstner, såsom en teater-, film-, radio- eller fjensynskunstner, en musiker eller en sportsmand for sin i denne egenskab udøvede virksomhed i det andet kontraherende land, beskattes i dette andet land.

2. I tilfælde, hvor indkomst for virksomhed udøvet af en kunstner eller en sportsmand i denne egenskab ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artikel 7 og 14, beskattes i det kontraherende land, i hvilket kunstnerens eller sportsmandens virksomhed er udøvet.

Artikel 17

PENSIONER

Pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales fra et kontraherende land til en person hjemmehørende i det andet kontraherende land, kan beskattes i det førstnævnte land.

Artikel 18**OFFENTLIGE HVERV**

1. a) Gage, løn og andet lignende vederlag, bortset fra en pension, der udbetales af et af de kontraherende lande, af en politisk underafdeling eller af en lokal myndighed til en fysisk person for varetagelsen af hverv i det pågældende lands eller underafdelings eller myndigheds tjeneste, kan kun beskattes i dette land.

b) Sådan gage, løn og andet lignende vederlag kan imidlertid kun beskattes i det andet kontraherende land, hvis hvervet er udført i dette land, og den fysiske person er hjemmehørende i dette land og ikke er blevet hjemmehørende i dette land alene med det formål at kunne varetage hvervet.

2. Bestemmelserne i artikel 14, 15, 16 og 17 finder anvendelse på gage, løn og andet lignende vederlag andet end en pension, der udbetales for tjenesteydelser i forbindelse med en virksomhed, der drives af et af de kontraherende lande eller af en politisk underafdeling eller en lokal myndighed.

Artikel 19**STUDERENDE**

Beløb, som en studerende eller lærling, som er eller på noget tidspunkt før besøget i et kontraherende land har været hjemmehørende i det andet kontraherende land, modtager til underhold, undervisning eller uddannelse, medens han udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed opholder sig i det førstnævnte land, beskattes ikke i dette land, for så vidt sådanne beløb hidrører fra kilder i det andet land.

Artikel 20**ANDRE INDKOMSTER**

1. Indkomst, der oppebæres af en i et af de kontraherende lande hjemmehørende person, og som ikke er omtalt i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra den hidrører, kun beskattes i dette land.

2. Bestemmelserne i stk. 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom, som er defineret i artikel 6, stk. 2, hvis modtageren af sådan indkomst er hjemmehørende i et af de kontraherende lande, udøver erhvervsvirksomhed i det andet kontraherende land gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller ejendom, der ligger til grund for indkomsten, har

direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

Artikel 21

FORMUE

1. Formue bestående af fast ejendom, som omtalt i artikel 6, ejet af en person hjemmehørende i et af de kontraherende lande og beliggende i det andet kontraherende land, kan beskattes i dette andet land.
2. Rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i et af de kontraherende lande har i det andet kontraherende land, kan beskattes i dette andet land.
3. Formue bestående af skibe og luftfartøjer, der benyttes i international trafik, og af rørlig formue, der anvendes ved driften af sådanne skibe og luftfartøjer, kan kun beskattes i det kontraherende land, i hvilket foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
4. Alle andre arter af formue tilhørende en person, som er hjemmehørende i et af de kontraherende lande, kan kun beskattes i dette land.

Artikel 22

OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i et af de kontraherende lande, oppebærer indkomst fra eller ejer formue i det andet kontraherende land, og sådan indkomst eller formue i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i sidstnævnte land, skal det førstnævnte land tillade:
 - a) som et fradrag i den pågældende hjemmehørende persons indkomstskat et beløb lig med den i det andet land erlagte indkomstskat;
 - b) som et fradrag i den pågældende hjemmehørende persons formueskat et beløb lig med den i det andet land erlagte formueskat.

Sådanne fradrag skal imidlertid ikke kunne overstige den del af indkomst- eller formueskatten, således som disse skatter er beregnet inden indrømmelsen af fradraget, som kan henføres til den indkomst eller den formue, som kan beskattes i det andet land.

2. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i et af de kontraherende lande, oppebærer

indkomst eller ejer formue, og sådan indkomst eller formue i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst er undtaget fra beskatning i dette land, skal der ikke desto mindre ved skatteberegningen af den pågældende persons øvrige indkomst og formue tages hensyn til den indkomst eller formue, der er undtaget for skat.

Artikel 23

IKKE-DISKRIMINERING

1. Personer hjemmehørende i et kontraherende land skal ikke i det andet kontraherende land kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som hjemmehørende personer i dette andet land under samme forhold, er eller måtte blive undergivet.
2. Beskatning af et fast driftssted, som et foretagende i et af de kontraherende lande har i det andet kontraherende land, må ikke være ugunstigere i dette andet land end beskatningen af foretagender i dette andet land, der udøver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende et af de kontraherende lande til at tilstå personer, som er hjemmehørende i det andet kontraherende land, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser, som det indrømmer de personer, der er bosat inden for dets eget område som følge af personlig stilling eller forsørgerpligt over for familie.
3. Undtagen i tilfælde, hvor bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, artikel 11, stk. 4, eller artikel 12, stk. 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger fra et foretagende i et af de kontraherende lande til en person, hjemmehørende i det andet kontraherende land, ved opgørelsen af sådanne foretagenders skattepligtige indkomster være fradragsberettiget på samme vilkår, som hvis de var blevet betalt til en person, som er hjemmehørende i det førstnævnte land. På samme måde skal enhver gæld, som et foretagende i et af de kontraherende lande har til en person, hjemmehørende i det andet kontraherende land, ved opgørelsen af sådanne foretagenders skattepligtige formue, være fradragsberettiget på samme vilkår, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person, hjemmehørende i det førstnævnte land.
4. Foretagender i et af de kontraherende lande, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere i det andet kontraherende land hjemmehørende personer, skal ikke i det førstnævnte land kunne underkastes nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som alle tilsvarende

foretagender i det førstnævnte land er eller måtte blive underkastet.

5. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal begrænsningerne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 24

FREMGANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. Såfremt en person mener, at foranstaltninger truffet af et eller begge de kontraherende lande, for ham medfører eller vil medføre beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler, der måtte være fastsat i disse landes interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i det kontraherende land, i hvilket han er hjemmehørende. Sagen skal indgives inden 3 år efter den første meddelelse om de foranstaltninger, der resulterer i beskatning, der ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst.
2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en tilfredsstillende løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i det andet kontraherende land med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uanset enhver tidsfrist i den interne lovgivning i de kontraherende lande.
3. De kompetente myndigheder i de kontraherende lande skal ved gensidig aftale søge at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også rådføre sig med hinanden for at undgå dobbeltbeskatning i tilfælde, der ikke omhandles i overenskomsten.
4. De kontraherende landes kompetente myndigheder kan træde i direkte kontakt med hinanden, herunder gennem fælles kommission, der består af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 25

MEDLEMMER AF DIPLOMATISKE OG KONSULÆRE REPRÆSENTATIONER

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, der tilkommer medlemmer af diplomatiske eller konsulære repræsentationer i kraft af folkerettens almindelige regler eller i henhold til særlige aftaler.

Artikel 26

IKRAFTTRÆDEN

1. Den islandske regering (*riksstjórn Íslands*) og det grønlandske landsstyre (*Kalaallit Nunaanni Naalakkarsuisut*) skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt.

2. Overenskomsten skal træde i kraft på datoen for den sidste af de i stk. 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser skal have virkning i begge de kontraherende lande:

a) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden på indkomst som oppebæres den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter det år, i hvilket den sidste underretning er givet, og følgende indkomstår;

b) for så vidt angår andre skatter på indkomst, og skatter på formue, på skatter, der kan pålignes for ethvert indkomstår der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter det år i hvilket den sidste underretning er givet. (Overenskomsten er trådt i kraft den 23. december 2002 og har virkning fra den 1. januar 2003).

Artikel 27

OPSIGELSE

Overenskomsten skal forblive i kraft, indtil den opsiges af et af de kontraherende lande. Ethvert af de kontraherende lande kan opsiges overenskomsten ved at give skriftlig meddelelse herom mindst 6 måneder før udgangen af et kalenderår. I så fald skal overenskomsten ophøre at have virkning i begge de kontraherende lande:

a) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden på indkomst som oppebæres den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter det år, i hvilket underretningen er givet;

b) for så vidt angår andre skatter på indkomst, og skatter på formue, på skatter, der kan pålignes for ethvert indkomstår der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter det år i hvilket underretningen er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i Nuuk i to eksemplarer på engelsk den 5. juli 2002.

For Grønland

For Island